

Castelló alça la veu contra la violència sexual

Milers de ciutadans i ciutadanes
es concentren en la plaça Major
contra la sentència de la "Manada",
al crit de: "No és abús, és violació"

RECURSOS PER A LES VÍCTIMES DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE EN CASTELLÓ

SERVEI D'IGUALTAT D'OPORTUNITATS

DE L'EXCM. AJUNTAMENT DE CASTELLÓ DE LA PLANA

964 251 979 / 964 355 322

PASSEIG RIBALTA, 21, ENTL. A

Prevenió de violència de gènere.

igualdad@castello.es

Educació en Igualtat.

www.castello.es

Participació comunitària en Igualtat

Atenció psicològica, jurídica i social.

Horari: de dilluns a divendres de 9 a 14 h.

Vesprades: dimarts i dijous de 15 a 17 h. EXCEPTE ESTIU

CENTRE DONA 24 HORES

(GENERALITAT VALENCIANA)

900 580 888

C/ MAJOR, 2, 5é

Atenció psicosocial i jurídica a dones víctimes de maltractaments.

Horari: 24 h.

www.gva.es

OFICINA D'ATENCIÓ A LES

VÍCTIMES DEL DELICTE

964 621 687

CIUTAT DE LA JUSTÍCIA

BULEVARD BLASCO IBÁÑEZ, S/N, PLANTA BAIXA

Atenció i protecció a víctimes del delictes, redacció de denúncies, informació, acompanyament.

Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 14 h.

avd_cas@gva.es - www.gva.es

TELÈFON D'EMERGÈNCIA DEL

MINISTERI DE SANITAT, POLÍTICA SOCIAL I IGUALTAT

016

TELÈFON D'EMERGÈNCIA

112

POLICIA NACIONAL:

UNITAT DE FAMÍLIA I DONA

964 469 500 / 091

COMISSARIA PROVINCIAL DE CASTELLÓ

C/ RIU SELLA, 5

www.policianacional.com

Atenció a víctimes, presentació de denúncies...

Horari: 24 h. - SAF: de dilluns a divendres, de 9 a 21 h.

POLICIA LOCAL,

UNITAT DE VIOLÈNCIA DOMÈSTICA, UVIDO

092 / 964 354 000

CENTRAL DE POLICIA LOCAL DE CASTELLÓ

QUADRA TERCERA, PARTIDA BOVALAR

Urgències: Horari: 24 h.

SERVEIS SOCIALS: DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9 A 14 H.

CENTRALS	COLÓN, 38-A	964 355 100
NORD	HISTORIADOR ESCOLANO, 28 PLANTA BAIXA	964 247 600
OEST	POLIFUNCIONAL URBAN, QUADRA LA SALERA, S/N	964 251 689
GRAU	FORADÀ, 8	964 281 368
EST	MARQUÉS DE LA ENSENADA, 10	964 224 005
SUD	CANTÓ DE CASTÀLIA, 21	964 244 584

En aquesta edició

Més de 10.000 dones es troben a Castelló per reivindicar una igualtat real

Pàg. 3-4

Les associacions feministes de Castelló commemoren el Dia Internacional de les Dones

Pàg. 5

Noves parades de bus a demanda per una major seguretat de les dones

Pàg. 14

La ciutadania castellonenca elabora el III Pla d'Igualtat

Pàg. 12

**Ajuntament
de Castelló**

Adreça: Passeig Ribalta, 21, entl. A
Tel. 964 25 19 79
igualdad@castello.es

Realització: Servei d'Igualtat

Promou i Coordina: Regidoria de Feminisme

Més de 10.000 dones criden a Castelló per reivindicar un feminisme més viu que mai

El dia 8 de Març es celebra cada any arreu del món el "Dia Internacional de les Dones" per commemorar la lluita històrica de les dones per millorar els seus drets i aconseguir una igualtat real.

El "Dia Internacional de les Dones" va començar a celebrar-se quan en 1975 l'ONU va proposar commemorar l'Any Internacional de les Dones i des de llavors es celebra el dia 8 de Març a tot el món, tant a nivell local com nacional.

Des de l'àmbit local, l'Ajuntament de Castelló programa un acte institucional on fa entrega del Premi Olímpia, que reconeix cada any a una dona castellonenca que representa els valors de defensa dels drets de les dones i la seua autonomia personal.

Però a més a més, la ciutat s'omple durant tot el dia i tota la setmana d'altres tipus d'activitats al voltant de la lluita per la igualtat, organitzades tant per la institució municipal com per entitats ciutadanes.

L'acció més multitudinària és la manifestació que cada any es celebra amb motiu del 8 de Març. El 8M 2019 a la Plana va batir tots els rècords amb més de 10.000 dones que s'alçaren unides per cridar contra la desigualtat.

De l'esq. a dreta: Ignasi Garcia, Amparo Marco, Inma Puig i Verònica Ruiz

Acte institucional pel Dia Internacional de la Dona

Plaça de l'Ajuntament de Castelló - Manifestació 8M

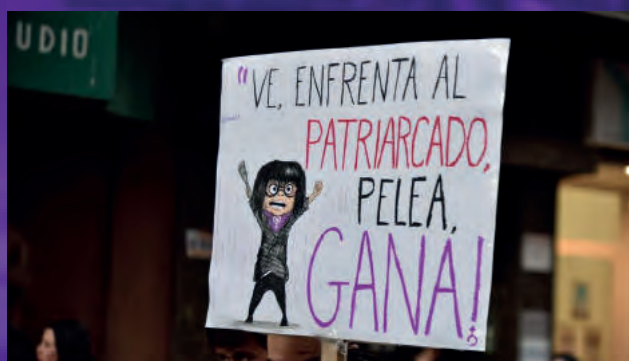
Castelló a una veu diu que “no es abús, és violació”

Milers de persones es van concentrar a la plaça Major contra la setència de la Manada i per a donar suport a la jove violada.

Manifestació pel Dia Internacional de les Dones

8 DE MARÇ

Castelló es converteix en una marea violeta com a símbol de la incansable lluita femenina per la igualtat de drets

Les associacions de dones omplen la ciutat d'activitats per celebrar el Dia Internacional de les Dones

Adona't va inaugurar l'exposició "Il·luminades", una interpretació d'una selecció transhistòrica de textos misògins feta per dotze il·lustradores de Castelló i comarques.

Celebració del tradicional dinar de germanor per commemorar el Dia Internacional de les Dones, 8 de Març.

En Clau de Dona va organitzar la xerrada "Bruixeria al segle XX: Casos 'reals' de bruixes" a càrrec de Fina García Sánchez

Aula Debat Dones del Grau va entregar el Premi Josefina López a Maruja Conde Bacas en el tradicional dinar de germanor

“No oblidem la importància de les paraules, les paraules incideixen directament en el pensament”

Presentació del llibre del Premi relats de dones 2018. De l'esq. a dreta: Manuela Padial, Ali Brancal i Mónica García

Manuela Padial Sánchez és la guanyadora del primer premi de la 26 edició del concurs Relats de Dones 2018 que va fer entrega la Regidoria d'Igualtat d'Oportunitats el passat 7 de març.

Manuela Padial signa el llibre Relats de dones 2018

El primer premi se li va atorgar a Manuela pel seu relat “La abuela Mercedes”, un conte que narra la història d’una dona sàvia que aconsegueix sobreviure al dolor i a la fam. És la història d’una dona que, com tantes dones fortes i generoses, han après a viure i a morir en pau davant situacions adverses.

PREGUNTA: Com va començar a escriure?

MANUELA PADIAL: Sempre m’ha agradat escriure. Ja des de petita passava llargues hores inventant contes. En l’adolescència els contes van passar a un segon pla i vaig preferir crear poemes o cançons. Després van venir el treball fora i dins de casa i els fills, llavors a penes tenia un respir per a dedicar-lo a les paraules escrites. Va ser al voltant dels quaranta, quan vaig decidir fer un taller de creació literària i vaig començar a escriure amb assiduitat i a presentar-me a diferents certàmens literaris.

P: La història que compta el relat, és la història de la teva àvia? O simplement és la mostra d’una dona que podria ser l’àvia de qualsevol de nosaltres?

MP: Doncs sí, és una àvia fictícia, que segurament s’assembla molt a l’àvia de qualsevol de nosaltres. Suposo que la memòria de la meua àvia Josefa, una dona de gran fortalesa i generositat, també forma part del caràcter de l’àvia Mercedes.

P: I pel que fa al relat guanyador, “La abuela Mercedes”, que és allò que la inspira per escriure aquest text?

MP: Possiblement és això mateix, el record de tantes dones heroiques que han sabut treure la força suficient en les situacions més complicades.

P: Un relat de dones contat per dones, pensa que és important que es visibilitzen les dones que tant treballen pels altres sense rebre res a canvi ni ser reconegudes per la societat?

“La literatura no canvia les lleis, ni canvia als masclistes, ni canvia les injustícies, però crea un espai de reflexió immens”

MP: Per descomptat, no només és necessari, és de justícia reconèixer aquest treball sord i gratuït que durant molts segles, i en silenci, han realitzat tantes dones.

P: Com pensa que contribueix la literatura a la consecució de la igualtat entre homes i dones?

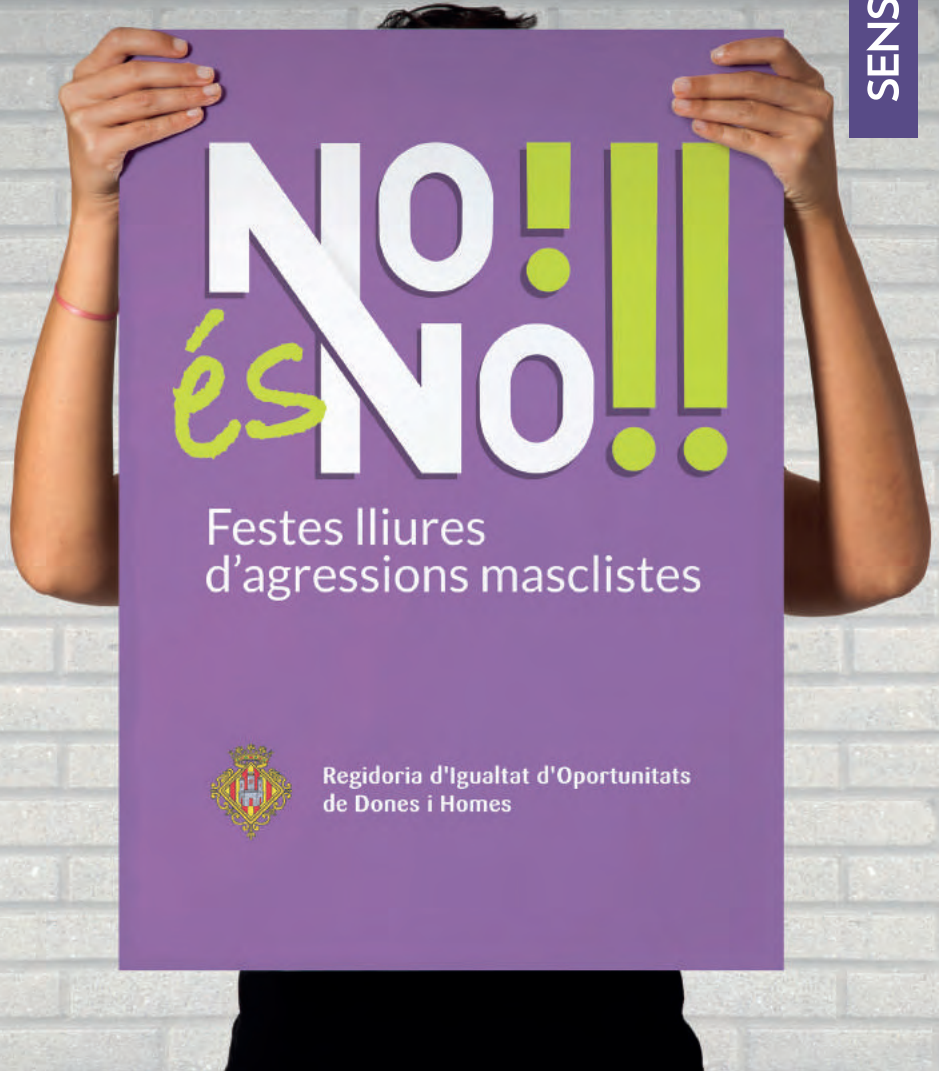
MP: La literatura no canvia les lleis, ni canvia als masclistes, ni canvia les injustícies, però crea un espai de reflexió immens. No oblidem la importància de les paraules, les paraules incideixen directament en el pensament.

P: I per finalitzar, què ha significat per a vosté rebre aquest premi?

MP: Rebre aquest premi ha estat tot un honor i a més un gran incentiu per a continuar escrivint i continuar creant històries que d’una altra forma mai naixerien.

A nivell general crec que premiar un relat que ressalta la fortalesa de la dona és una mica un homenatge a tantes i tantes dones que han tirat endavant a la seva família sense més recursos que la seva imaginació i la seva força.

Castelló exigeix unes festes lliures d'agressions masclistes

Durant els dies grans de la ciutat, Castelló cridà per unes festes lliures d'agressions masclistes.

El Servei d'Igualtat d'Oportunitats de Castelló, encetà en les Festes de la Magdalena la campanya "No és no", contra les agressions masclistes i per gaudir d'unes festes lliures.

La iniciativa es va realitzar amb l'objectiu de sensibilitzar la població contra la violència de gènere i la necessitat d'erradicar el masclisme també als espais d'oci i espais públics, on sembla que els contextos i la informalitat poden justificar la normalització d'actituds masclistes.

Castelló va lluir de color morat amb una sèrie de lones amb l'eslògan de la campanya, "No és no", que penjaren de la façana de l'Ajuntament, el recinte de festes, la Federació de Colles, la zona de la Mascletà, el carrer Benicarló, la Colla Bacalao i la Gaiata 8 Portal de l'Om.

A més a més es van repartir 1.500 pòsters, 30.000 adhesius i 2.000 xapes amb el mateix missatge, que busca simbolitzar la lluita contra les agressions masclistes, especialment en festes.

"No és no" es va expandir a tota la ciutat gràcies a la col·laboració de les gaiates, les colles i les entitats festeres - la Gestora de Gaiates, la Federació de Colles, els Cavallers de la Conquesta, Moros d'Alqueria, Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló, Colla Bacalao i la Colla del Rei Barbut - encarregades de difondre els pòsters, adhesius i xapes entre els veïns, veïnes i visitants.

Castelló estrena parades de bus a demanda per lluitar contra l'assetjament i oferir major sensació de seguretat de les dones

Sota la premissa "mobilitat amb perspectiva de gènere", Castelló ha estrenat les parades a demanda per a dones en autobusos nocturns, en una prova pilot durant les Festes de la Magdalena.

Una proposta que s'emmarca dins del III Pla d'Igualtat d'Oportunitats entre Dones i Homes, i que ha dotat els autobusos nocturns amb la possibilitat de fer parades a demanda a partir de les 22h en les tres línies nocturnes en funcionament durant les festes i en la línia del bus del Grau per Germans Bou.

La iniciativa aposta per contribuir a la millora de la sensació de seguretat de les usuàries del bus urbà i oferir tranquil·litat a les dones a l'hora de tornar a casa. Pretén evitar parades allunyades de les seues cases o situades en zones desprotegides o mal il·luminades, una situació en la qual la majoria senten por a sofrir una agressió sexual i ser assassinades, segons ha confirmat un estudi fet pel personal tècnic municipal.

Una oferta que proporciona les dones els recursos necessaris perquè no modifiquen la seua rutina o deixen de fer alguna cosa per la por a patir episodis de risc, disminuint així la sensació de vulnerabilitat que experimenten, especialment quan tornen de nit a soles a casa.

“Els homes tenen por a ser víctimes d'un robatori amb violència, les dones a sofrir una agressió sexual i a ser assassinades”

“La iniciativa aposta per millorar la sensació de seguretat i tranquil·litat de les usuàries”

Els i les conductores de l'empresa responsable del transport municipal van rebre formació en igualtat, emmarcada en la posada en marxa de la parada a demanda nocturna del bus urbà.

Es tracta de sensibilitzar i conscienciar sobre la inseguretat subjectiva que pateixen les dones en la via pública en horari nocturn. Així, segons un estudi elaborat per la Universitat de Saragossa, mentre

els homes manifesten tindre temor a passejar de nit a soles pel carrer per si són víctimes d'un robatori, les dones evidencien que les seues pors passen per ser víctimes d'una agressió sexual i inclús de ser assassinades.

Durant la formació, es va aprofundir en com funciona el cicle de la violència de gènere i es va analitzar la incidència d'aquest tipus de violència en la societat.

Castelló estrena la campanya “Igual és millor” per sensibilitzar sobre la igualtat, en positiu i dirigida al públic masculí

Castelló va acollir durant tot el passat mes de març la campanya de noves masculinitats “Igual és millor” basada en una estratègia de comunicació positiva, i posa en valor les actituds que alguns hòmens ja estan canviant en el seu dia a dia.

Aquests hòmens assumeixen nous rols en la vida quotidiana, tant en el treball, com a sa casa, com en general en les relacions socials. I estan disposats a qüestionar el model tradicional de masculinitat, renunciar als privilegis que els atorga el sistema patriarcal i alliberar-se d'una masculinitat mal entesa i a corresponsabilitzar-se de forma activa, junt amb les dones, en la consecució d'un món millor.

La campanya va donar un gir al relat tradicional - que de forma general posa el focus d'atenció en perspectives de gènere centrant-se únicament en les dones - atorgant valor a algunes manifestacions de les noves masculinitats emergents que també aporten a la causa de la igualtat.

Amb suports als laterals i posteriors del autobusos, cartells, postals, xapes i l'ús del hashtag #IgualÉsMillor a les xarxes socials, la campanya es centrà en evitar els missatges imperatius sobre el que cal fer i, en el seu lloc, posà en relleu comportaments i actituds masculines positives, que ja incorporen un compromís qualitatiu amb la igualtat.

MISSATGES DE LA CAMPANYA:

- Els hòmens ja ensenyen als seus fills que “no és no”
- Els hòmens ja no callen davant de situacions masclistes
- Cada vegada més hòmens s'acullen al permís de paternitat
- Els xics ja no toleren els atacs sexistes a les seues amigues

**“Al març es va estrenar una
campanya de sensibilització
singular dirigida al públic
masculí i en positiu”**

XV Edició Cursa de les Dones

Una marea morada de més de quatre mil dones omple els carrers de la ciutat per reivindicar una igualtat d'oportunitats real

Cada any són més les dones i xiquetes que acudeixen a la Cursa de les Dones de Castelló per reivindicar una igualtat real entre homes i dones.

La quinzena edició de la cursa es va celebrar el passat 10 de març i va reunir més de quatre mil persones en un ambient festiu i esportiu alhora que reivindicatiu. Amb l'objectiu de visibilitzar la fortalesa de les dones i sota el lema "som moltes, caminem unides", totes les corredores van lluir camiseta morada i dorsal unitari, el 803, en referència al 8 de Març: Dia Internacional de les Dones.

Cap a les 11:00 hores, després de gaudir d'algunes activitats d'animació al Passadís de les Arts del parc Ribalta, les participants pintaren de morat els carrers de Castelló en un recorregut de tres quilòmetres que transità el centre de la ciutat per fer meta, de nou, al parc Ribalta.

Alumnes de l'IES Politécnic participen en la Cursa de la Dona

L'alcaldeessa, Amparo Marco, marca l'eixida de la cursa

Participants preparades per a la cursa

Més dones participen en la cursa

Participants de la Cursa de les Dones al parc Ribalta

Més dones esperen el tret de sortida

Algunes de les participants de la XV Edició de la Cursa de la Dona

La ciutadania de Castelló al capdavant de l'elaboració del III Pla d'igualtat d'oportunitats

Reunió participativa per a l'elaboració del III Pla d'Igualtat

formulen com a col·lectiu. D'aquest grup, van eixir 25 mesures, que guarden relació amb l'experiència individual de les persones participants.

3.- Castelló Igualitari: Un grup d'associacions de dones i que treballen per la igualtat van participar en un procés de formació en feminisme i fruit d'aquesta formació, de forma comuna, van formular propostes per a ser incorporades al Pla, concretament, 15.

Totes les propostes van ser sotmeses a una votació col·lectiva, per prioritzar, ja que és impossible arreplegar-les totes al Pla. Així, el 30% de les mesures del Pla emanaran de la ciutadania.

Amb l'esperit que el moviment feminista així com el de dones i altres grups de Castelló siguen coproductors de les polítiques d'igualtat de la ciutat, ha resultat del tot necessari incloure-les en el procés d'elaboració del Pla.

En aquest sentit, l'àmbit local, per la proximitat a la ciutadania, és l'espai adient per fomentar la participació ciutadana en l'elaboració de polítiques i, per tant, també per promoure la presència i la implicació de les dones.

Cal que la veu de les dones, les seues demandes i propostes, arriben als llocs de decisió institucional. S'ha de donar cabuda als discursos d'igualtat de gènere que provenen del carrer i de les llars i que persegueixen, en definitiva, una societat més justa, a través de la implicació en les accions públiques locals.

El procés d'elaboració del III Pla d'Igualtat d'Oportunitats de Dones i Homes de l'Ajuntament de Castelló s'ha articulat al voltant de dos eixos: un centrat en l'administració i un altre en la ciutadania.

La participació de l'administració s'ha vertebrat mitjançant la constitució de grups de treball tècnics que han proposat mesures susceptibles de ser implementades des dels seus departaments.

Però la idiosincràsia del III Pla, radica en la participació. Un Pla d'Igualtat només serà de la ciutadania si s'obri el procés d'elaboració a la societat civil. Així, la participació ciutadana s'ha estructurat al voltant de tres nivells de participació diferents:

1.- Comissió Assessora: Es tracta d'un grup integrat per entitats de diferent naturalesa: partits polítics amb representació municipal, sindicats, universitat, associacions de dones, veïnals, LGTBI, associacions juvenils, Sanitat, persones amb diversitat funcional...

La Comissió Assessora es va reunir en 4 ocasions i va proposar 105 mesures per al Pla d'Igualtat. Aquestes mesures naixen de les necessitats dels col·lectius als que representen, no eren propostes individuals.

Així, per garantir la pertinença de les mesures es va analitzar si les propostes estaven dins del marc competencial municipal, i si tenien impacte de gènere directe, indirecte i no detectat.

2.- Barris Igualitaris: Tècniques d'igualtat es van desplaçar al Grau, el barri de la Duana, Raval Universitari i Primer Molí per tal de dinamitzar propostes. Ací els suggeriments emanaven de la ciutadania individualment individual, un nivell diferent a quan les propostes es

Les noves dones de la República

Ara fa 88 anys que la política Clara Campoamor es va enfrontar en seu parlamentària a l'advocada i també defensora dels drets de les dones Victoria Kent pel sufragi femení, en la redacció de la Constitució de 1931. En aquell text legal es van aprovar la no-discriminació per qüestió de sexe, el dret al divorci i la igualtat jurídica dels fills engendrats fora i dins del matrimoni. Tanmateix, el vot de les dones es va haver de discutir a les Corts. Les dues úniques diputades d'aquella assemblea van defensar, curiosament, postures enfrontades: Kent argumentava (com va fer bona part de l'esquerra) que les dones encara no estaven preparades per exercir el vot de manera independent dels sacerdots i els marits; Campoamor deia, en sentit contrari, que el de votar era un dret fonamental irrenunciable. La paradoxa era que ambdues representants escollides democràticament no podien votar pas. Finalment van guanyar les tesis favorables al sufragi femení, i aquell debat es va convertir en un símbol dels canvis que va suposar el règim republicà per a les dones, que van poder exercir aquest dret per primer cop a Espanya en les eleccions generals de 1933. Era la punta de l'iceberg d'un canvi en el paper de les dones en tots els àmbits de la vida que feia uns anys que s'anava gestant, però que va esclatar a principis del segle XX. Biografies de dones que, especialment durant la Segona República, van protagonitzar una nova forma d'entendre la feminitat i sobre les quals comença a haver-hi bibliografia en valencià. Esportistes com Maria Pepa Colomer, artistes com Maruja Mallo o Ángeles Santos Torroella, periodistes com Rosa Maria Arquimbau o Irene Polo. O polítiques com Natividad Yarza Planas, mestra rural que, després de treballar en diverses poblacions catalanes, es va afiliar a Esquerra Republicana de Catalunya, partit amb el qual es va presentar a les eleccions municipals de 1934 i esdevingué la primera alcaldessa a Catalunya.

A principis dels anys 90 del segle XX em vaig aficionar a seguir les aventures del Capità Enciam a TV3. Eren episodis curts

conformats per un o dos esquetxos en què conscienciava les i els telespectadors sobre les utilitats del reciclatge, parodiant amb humor els superherois de còmic. El seu lema era «Els petits canvis són poderosos». El 28 d'abril de 2019 hi ha eleccions generals i, si hi ha hagut un canvi prou gran en aquesta darrera legislatura ha estat el nombre de ministres dones. Des que en 1936 Federica Montseny ocupà la primera cartera ministerial de la història d'Espanya fins a hui no hi ha hagut un govern estatal amb més dones que homes assegurades en el Consell de Ministres. Si repassem el nombre d'alcalduesses, diputades i regidores, observem que el nombre va augmentant a poc a poc. El dret de la dona a votar ja no és discutit però l'objectiu de la igualtat sembla encara molt lluny. Haurem de tornar a programar El Capità Enciam...

La diferència salarial entre homes i dones és una realitat

La maternitat és una de les principals causes de l'increment de l'escletxa salarial entre homes i dones

L'escletxa salarial és un fet demostrat, les dones cobrem menys que els homes. A Espanya, concretament, una dona cobra un 29% menys que un home per fer exactament la mateixa feina. I a la Comunitat Valenciana, el sou d'una dona és també al voltant d'un 30% inferior que el d'un home amb les mateixes responsabilitats.

Segons dades de la Comissió Europea, la diferència salarial entre homes i dones a la Unió Europea varia, segons països, entre els 30 i els 3,2 punts.

És aquesta una de les causes per les quals 10 anys enrere, la UE va designar el dia 22 de febrer com el Dia Internacional per la Igualtat Salarial, per a recordar a tota la societat que les dones, haurien de treballar més de 400 dies més que els homes per igualar el seu sou anual.

Les dades de la Unió Europea demostren que l'escletxa salarial a Espanya és tres punts superior que la mitjana europea, i a més a més, així com en la UE l'escletxa es redueix a poc a poc, Espanya és un dels països en què la tendència és la contrària.

I és que, segons les dades de l'informe "Escletxa salarial i sostre de vidre" emés pel Ministeri d'Hisenda, amb les tendències actuals l'escletxa salarial tardaria a desaparèixer del nostre país quasi 90 anys.

La diferència salarial entre homes i dones, un fet al qual se li suma el sostre de vidre, segons el qual, les dones tenim menys possibilitats d'arribar a llocs amb major categoria professional.

I quins són alguns dels factors que afavoreixen l'existència de la diferència de salaris entre les dones i els homes? Entre ells complementen i la intensifiquen. La discriminació en el treball i diferenciació de sectors en els quals treballen homes i dones, la falta de corresponsabilitat amb la família i la casa, la infravaloració del treball i capacitats de les dones, el sostre de vidre i la conciliació, entre tantes d'altres.

Però, una de les principals causes és la maternitat. Segons demostren les dades de l'Organització Internacional del Treball, a mesura que les dones arriben a edats més freqüents per a la maternitat, els salaris disminueixen respecte als dels homes amb les mateixes característiques.

És una tendència que s'observa en totes les categories professionals, i és que segons l'OIT, fins i tot hi ha una tendència de les dones a disminuir la participació en el mercat laboral quan són mares.

Una teoria que sosté també Claudia Goldin, ferma defensora de l'educació com a clau mestra per a la reducció de diferències salarials. I que ha sigut guardonada amb el premi "Fronteras del conocimiento" com a pionera en l'anàlisi econòmica de l'escletxa salarial.

Anem, doncs, fins a l'interior de l'assumpte, i es allí on estan els estereotips de gènere, que continuen associant els homes com a sustent econòmic principal, i amb més disponibilitat per a l'ocupació que les dones, que tenen un perfil de dones cuidadores, dels majors i dels menuts.

“Segons la tendència actual l'escletxa salarial tardaria a desaparèixer en Espanya quasi 90 anys” Dades de l'Informe Escletxa salarial i sostre de vidre”

Trencant els estereotips de la gent gran, protagonistes indispensables de la història de Castelló

La ciutat de Castelló va acollir durant els mesos de febrer i març l'exposició itinerant "Gent gran" que pretén trencar els estereotips de la gent gran i posar en valor una nova generació de majors.

L'exposició és una mostra de dotze fotografies de una grandària evident que fa que la societat canvie la mirada cap a les persones jubilades i mostrar que són un exemple de vida, aspiracions i futur.

Les fotografies, d'Amparo Navas, representen tal com diu el títol de l'exposició, els nous majors, no com una generació vella, si no com a exemple de generació que ha lluitat per la democràcia i l'oportunitat de tindre drets i llibertats, i ho ha aconseguit.

Mostren homes i dones majors que són pintors, paraicajudistes, motoristes, esportistes, aficionats a la lectura, o qualsevol cosa que vulguen ser.

A més a més, aquesta exposició intenta posar fi a la idea que la jubilació converteix a les persones en dependents, incapaces o en una càrrega i llança la responsabilitat de canviar aquesta idea als mateixos majors, però també a la societat en el seu conjunt.

La mostra ha estat durant els dos mesos per diversos punts de la ciutat, a la plaça Santa Clara de l'1 al 14 de febrer i a la plaça Hort dels Corders del 15 al 28. Es va traslladar a l'Àgora de l'UJI de l'1 al 14 de març i va finalitzar l'exposició amb l'estada a la plaça Sète al Grau, del 15 al 28 de Març.

Juntes som més fortes i necessitem treballar unides

Activitat organitzada per Liceu de Dones dins de la Xarxa pels Bons Tractes

La Xarxa pels Bons Tractes és un projecte horitzontal i compartit per un grup de col·lectius i associacions Feministes del municipi, que va nèixer fa ara un any, amb el propòsit de sumar la nostra energia, els nostres coneixements, els nostres recursos i l'esforç col·lectiu en la lluita comuna contra les violències masclistes i de gènere.

I amb la convicció de què Juntes som més fortes i necessitem treballar unides.

Al llarg de sis mesos, totes les dones provinents de les diferents associacions i col·lectius impulsors d'aquesta Xarxa, ens vam reunir i vam treballar sense descans per tal de difondre la idea, sumar altres grups a la iniciativa i configurar una programació pionera al voltant de la necessitat de reaccionar en bloc com a societat en contra de totes les discriminacions i injustícies que no ens permeten avançar en igualtat.

Als cinc grups originals, les associacions 8 de Març, Liceu de Dones, ADONAT, Dones de Sant Llorenç i el Col·lectiu En Clau de Dona, es varen afegir prompte altres col·laboradores com el CFGS de Promoció de la Igualtat de l'IES Ribalta, la Taula de Recursos Municipal del barri de Sant Llorenç, la Tertúlia Feminista de les Alumnes de l'IES Politécnic de Castelló, el Col·lectiu Màtria o la Cia Dansa Irregular entre altres grups que es van sumar a la iniciativa.

Un Cicle de Cinema-Fòrum Itinerant, una Acció Feminista al Museu de Belles Arts, unes Jornades Interculturals entre diversitat de grups de dones, una exposició temàtica, la realització d'un documental, tallers i activitats formatives o una coreografia, són

algunes de les accions protagonitzades per la Xarxa pels Bons Tractes amb motiu de la Commemoració del 25 de Novembre, Dia Internacional de Lluita contra les Violències Masclistes.

Aquesta va ser sens dubte la clau de l'èxit de la proposta i és que no només vam aconseguir una gran afluència de públic i l'impacte social que desitjàvem, sinó que, a força de treballar unides i de compartir tot un seguit d'experiències ens vam sentir més prop que mai les unes de les altres, tot i coneixent i respectant la nostra diversitat.

Alguns dels col·lectius originals de la Xarxa ja participaven molt activament en el moviment feminista no institucional i la majoria també en les iniciatives municipals per la igualtat del Servei d'Igualtat d'Oportunitats (SIO) de l'Ajuntament de Castelló. Una de les finalitats de l'organització era també dur la participació més enllà, cap a la col·laboració més implicada amb la sensibilització sociocultural al municipi. Per aquest motiu l'acció de cloenda de la programació de la Xarxa es va emmarcar en el context del Programa Municipal de Sensibilització i Prevenció de la VDG, amb la realització d'algunes propostes dels diferents col·lectius integrants de la Xarxa en la Jornada Intergeneracional Comunitària que cada any té lloc al Parc Ribalta al voltant d'aquesta data emblemàtica i en la que participen més de mil persones en total.

En l'Actualitat la Xarxa roman unida i oberta a la participació de totes les feministes del municipi.

Signat: Xarxa pels bons tractes

Passatge del documental sobre la vida de les fundadores de l'associació 8 de Març, en la seu de l'entitat

Associació de dones Sant Llorenç projecta una pel·lícula en el marc de la Xarxa pels Bons Tractes

Jornada de prevenció Comunitària de la Violència de Gènere

Inauguració de l'exposició Dones al Límit

La violència de gènere és la major preocupació de les dones espanyoles

Les dones espanyoles tenen com a major preocupació actual, independentment de la seva edat, la violència de gènere. A més, el més important per a elles en el seu treball és poder trobar un equilibri amb la vida personal, i la majoria creuen que la seva realització personal no depèn que siguin o no mares.

Segons les conclusions que llança l'estudi "Diagnòstic de la dona jove a l'Espanya d'avui", realitzat per l'Institut de la Dona. En una escala de 0 a 10, les dones de 18 a 34 anys enquestades assignen un 9.1 de mitjana a la seva preocupació per la violència de gènere, un valor que creix entre les dones de 35 a 64 fins al 9.3. Per sota se situen el desvetllament per les desigualtats entre homes i dones, l'atur, les desigualtats socials i el canvi climàtic. (20minutos.es)

Els delictes sexuals es disparen un 30% a la Comunitat Valenciana

La tendència alcista dels delictes contra la llibertat sexual, que van començar a augmentar a la fi de 2017, en coincidència amb la campanya del 'metoo' i el judici pel cas de la "Manada de Pamplona", es manté, almenys en la Comunitat Valenciana, on en aquest primer trimestre de 2019 van créixer gairebé un 30%. Els majors increments, que en la comparativa a any complet entre 2017 i 2018, els ha guanyat la Comunitat Valenciana, amb una pujada del 90,5% només de les violacions, que s'han registrat en aquests primers tres mesos de l'any a Orihuela, Castelló, Alzira, Santa Pola, Paterna, Benidorm i València. (Levante - emv)

Espanya, fora del "top ten" dels països amb millors polítiques de conciliació

Aquesta mesura, demanada de forma unànime per tots els grups del Congrés, va ser anunciada després del ple del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut CISNS (14/11/2018). A més de córrer amb les despeses de la micropigmentació de les arèoles mamàries

El sistema judicial sovint culpa a les mares que denuncien abusos sexuals als seus fills

Psicòlogues, advocades i mares consultades, afirmen que la tremenda frustració davant un sistema judicial que en nombroses ocasions desprotegeix als seus fills, empeny a moltes dones a plantejar-se incomplir els règims de visites amb les seves exparelles o fins i tot a desaparèixer amb els seus fills per a protegir-los, sabent que estan cometent un delictes.

Moltes mares dubten o desisteixen d'interposar una denúncia quan tenen indicis que la seva parella podria estar abusant dels seus fills i filles per por d'acabar perdent la custòdia dels menors. (público.es)

Documental: "Fabricando Mujeres"

Aquest documental, basat en l'estudi "Consumim violència?" de SETEM i dirigit per A Borda Films, busca fer visible i visual la violència masclista dins del sistema econòmic i de la vida actual. Format per reflexions i entrevistes a col·lectius i persones expertes intenta desvetllar com sorgeixen les violències masclistes en el consum de productes de la llar, alimentació, estètica o en l'espai públic. (fabricadevalores.eus)

Bar Bahar

Lloc: Teatre Raval
Data: 25 de setembre de 2019
Hora: 18:30h
Entrada gratuïta

Sinopsi: Aquesta pel·lícula es centra en la vida de tres dones palestines amb passaport israelí que han decidit viure una vida lliure a Tel Aviv, lluny dels seus orígens, i intenten encontrar l'equilibri entre la tradició i la cultura moderna. Les tres busquen l'amor de les seues vides, però una d'elles escull una relació que no és fàcilment al·lucanable.

Locas de alegría

Lloc: Teatre Raval
Data: 30 d'octubre de 2019
Hora: 18:30h
Entrada gratuïta

Sinopsi: És la història de dues dones amb orígens culturals diferents que es fan amigues durant el seu tractament en la institució psiquiàtrica Villa Biondi. Una d'elles una comtessa milionaria convençuda que forma part del cercles íntims dels líders polítics, l'altra una jove vulnerable en una situació crítica i misteriosa.

Difret

Lloc: Teatre Raval
Data: 27 de novembre de 2019
Hora: 18:30h
Entrada gratuïta

Sinopsi: Un film basat en una història real que narra la vida d'una adolescent que viu un intent de segrest per un grup d'homes a cavall quan ella torna de l'escola. Una pràctica habitual en el seu poble i per tota la regió d'Etiòpia, la de raptar una jove per casar-se amb ella.

Las Sufragistas

Lloc: Teatre Raval
Data: 18 de desembre de 2019
Hora: 18:30h
Entrada gratuïta

Sinopsi: La pel·lícula compta a través de la vida de Maud - una dona que va reivindicar activament la dignitat de les dones - el moviment sufragista, on la majoria de les dones obreres que veien amb impotència com les seues protestes pacífiques no servien per a res es van radicalitzar en una incansable lluita per aconseguir la igualtat arriesgant-se a perdre el treball, la casa, els fills i la vida.

També et recomanem un llibre...

"Tierra de mujeres" uneix el feminisme i el món rural. María Sánchez escriu un assaig sobre el feminisme a l'Espanya oblidada, sobre aquelles dones que viuen i treballen al món rural, invisibilitzades en un món tradicionalment capitanejat per homes.

“Els reconeixements s’han de fer, no canvien res, però et fan ser més conseqüent i compromesa”

El Premi Olímpia és un reconeixement a aquelles persones que han dedicat la seua vida a avançar en la igualtat real entre dones i homes. Aquest any se li ha entregat a Imma Puig, infermera amb una vida dedicada al voluntariat solidari i sanitari amb l'ètnia gitana a Castelló i a l'hospital de Safané, Burkina Faso, on va ser mare d'acollida i finalment d'adopció de Marceline. També va fundar l'Institut d'Etnologia Popular.

ENTREVISTA

PREGUNTA: Aquest premi, és més aviat un reconeixement que pretén visibilitzar les dones que han treballat i treballen per la igualtat, pensa que aquest tipus d'accions són importants?

IMMA PUIG: Personalment pense que cada dona elegeix les seues prioritats, necessitats i línies de compromís amb la societat. Aquest ha sigut el meu cas, jo em trobava a gust participant en xicotets projectes solidaris ací a Castelló, vaig començar amb l'ètnia gitana en l'antic grup de l'escorxador - situat junt a l'Hospital General - jo em vaig responsabilitzar de l'assistència sanitària durant 5 anys, i al mateix temps, a temps parcial, formava part d'un equip de cirurgia de la nostra ciutat amb el Dr. Massotti i la seua dona, farmacèutica, Carmen Alcaraz, junts vam posar en marxa l'hospital de Safané, a Burkina Faso l'any 1970.

P: En quina situació es troba la igualtat en l'àmbit de la infermeria? Creu que és una professió feminitzada? És encara molt evident el sostre de vidre?

IP: I tant, sempre ha sigut una professió més de dones, en tots els àmbits d'especialitats sanitàries. Afortunadament des de fa ja anys hi va haver un canvi donant pas a l'entrada d'homes en l'àrea sanitària, malgrat que segueixen sent més nombroses les dones.

P: Quin paper pensa que juga el feminisme i la igualtat en la consecució de la pau en els conflictes?

IP: En primer lloc en el feminisme no cap a la violència, ja que lluita des de la “no-violència”, amb racionalitat des del punt de vista dels principis universals de l'ètica i la justícia. Per tant està clar que la lluita feminista no va contra els homes, més bé cap als drets d'uns i d'altres amb reciprocitat i respecte. La qual cosa, no es dona en la societat masculista.

P: Vosté ha dedicat part de la seua vida als treballs de voluntariat a l'Àfrica i també ací a Castelló amb l'ètnia gitana. Quina és la situació de les dones en aquests col·lectius? En este sentit, com pensa que és de necessària l'orientació i educació en valors d'igualtat tant a dones com a homes?

IP: Són situacions diferents, l'ètnia gitana afortunadament té mitjans en la nostra societat per poder accedir a quasi tot, ja que estem en una societat que ofereix i dona oportunitats. A aquest respecte, sempre estic interessada en tot el que els passa a la quantitat de famílies amb les quals vaig treballar i tinc contacte amb elles, les estime molt.

Pel que fa a l'Àfrica, és molt diferent, a Safané es donen circumstàncies diferents, una situació d'extrema pobresa on la prioritat és el fet de poder menjar almenys una vegada al dia. On les famílies difícilment poden tirar endavant amb els seus fills, alguns malalts, i amb molt poca assistència sanitària. La situació és tal que, per exemple, a les dones i homes, als 40 anys jo no els queda cap dent.

Però, les dones naturalment porten una càrrega important. La cura dels fills, dels vells, s'ocupen del menjar, d'anar a aconseguir aigua de vegades molt lluny, d'anar al camp en època de pluges a sembrar... i ni tan sols són propietàries del terreny que cultiven.

La criança també és exclusiva d'elles, tot junt fa que patisquen un desgast excessiu... una situació molt llarga i complexa d'explicar.

P: En l'àmbit de la igualtat, quins són els seus pròxims projectes?

IP: De moment continuar amb l'ONG “Ajuda Directa Safané” que és on dedique part del meu temps. Fins que tinga salut, continuar lluitant per les dones, amb especial dedicació a les dones amb discapacitat de Safané a les que hem donat visibilitat, també amb l'ètnia Marká amb les que convivim a Burkina. I ací a Castelló amb l'associació ADONAT i el LICEU DE LES DONES.

I per suposat, donar suport a totes les propostes que suposen un benefici per a les dones, i la igualtat de drets entre dones i homes.

P: I per finalitzar, què suposa per a vosté rebre aquest premi?

IP: Una cosa que mai pensava que podria passar-me... ni pensar-ho!! Però sí que vull dir que els reconeixements s'han de fer, en el meu cas la gent que em coneix ja sap el que faig, però són, en definitiva, una empenta més a un treball que no he deixat mai. Estic molt contenta. De veres, pel carrer cada dia algú em felicita, i cada dia m'agrada més!

Està clar que no canvia res, però et fa ser més conseqüent i compromesa.

Aprofite per a donar el meu agraïment al servei d'igualtat de l'Ajuntament de Castelló, a la senyora alcaldessa i a les regidores Verònica Ruiz i Ali Brancal.

